

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar til én af følgende to tekster:

1. (a)

Missionshotellet
Provinsfantasi

enkeltværelse
håndvask og bibel
rumlen gennem radiatorrøret

5 fra sin plads over hovedgærdet
stirrer johannes døberen op i det gullige loft
som om han hvert øjeblik kunne udbryde:
min gud, min gud hvorfor køber disse mennesker
deres lamper i daells varehus?

10 neden for vinduet ligger gågaden hen
kun en ensom vandrer i den stille time mellem to og tre
han holder godt fast på facaderne
så de ikke skal vælte og vække sovende bysbørn
enten er manden betagende fuld
eller han stammer i lige linie fra guden atlas
15 som vist ikke var en rigtig gud
nærmere en kæmpe tror jeg nok

i provinsen er man tættere på mørket
end i denne verdens metropoler
enten fordi byerne her er mindre
20 eller fordi mørket er større
måske endda på grund af begge dele
i genbohuset står en kvindes silhuet
igennem æggende tynde gardiner
hun ser ud som spejler hun sin krop
25 eller byder sig til for sin elskede

åh provinsens damer
i som har siddet og lyttet til mine digte
hende på biblioteket i aften
jeg ville give min højre arm og lidt til
30 for at have én af jer hos mig nu

du som har så brunt et blik og er gift med bibliotekaren
og har lange bløde krøller rundt omkring dit drømmende ansigt
hvorfor står du ikke lydløst op
og kommer listende ad snævre gyder til mig
35 jeg en ensom rejsende i poesi

- jeg ville kysse dig så blødt som når uglen flakser gennem natten
 jeg ville lægge armene omkring dig
 med al den kærlighed jeg rummer
 ved fælles hjælp skulle det sagtens kunne lade sig gøre
 40 at få johannes døberen til at rulle med øjnene
 og glemme alt om de bedrøvelige lamper
- i morgen tidlig vil vi så gå gennem søndergade
 med hinanden åbenlyst i hånden
 drikke kaffe og spise rundstykker
 45 på den tyske westernsaloon
 som i gamle dage var fiskeforretning
 jeg vil købe et lille hvidt hus til dig midt i byen
 og vi skal leve sammen i synd
 så alle kan følge med
- 50 hvorfor står jeg ikke op? hvorfor går jeg ikke hen hvor du bor og erklærer min dig kærlighed?
 slynger din mand den brutale sandhed i synet?
 jeg kunne sagtens finde din adresse i telefonbogen ude på gangen
 hvorfor slår jeg ikke rødder her
 hvor himlen og stjernerne næsten rører ved mig?
 55 jeg burde sætte ild til returbilletten
 og glemme alt om intercity-toget 6.13
- jeg burde lave om på mit liv
 begynde helt forfra i denne by

Peter Poulsen, *missionshotellet fra måske jane fonda kommer forbi* (1982)

1. (b)

Ud på natten, når det regner...

Sluttelig vil jeg da også lige nævne at jeg har modtaget et brev fra Statens Åndssvageforsorg af hvilket jeg kan danne mig et skøn over min halvbroders situation som den har været livet igennem, og som den var indtil for en time siden. Han elsker chokolade. Overlægen skriver at han elsker chokolade, og det er det eneste han bryder sig om her i verden. Han ville for eksempel ikke have haft glæde af mit besøg - så jeg behøver ikke have dårlig samvittighed. Som hans værge er jeg naturligvis bekendt med hvad der gennem tiden har stået af penge til ham fordi Overformynderiets Bogholderi, Holmens Kanal 20, København K, jævnligt sender mig en kontooversigt. Det drejer sig om nogle få tusinde kroner. Jeg har derfor i sidste måned sendt overlægen et brev i hvilket jeg gør opmærksom på at der gerne må tages penge herfra til chokolade. Selvfølgelig inden for rimelighedens grænser. Der kunne være tale om renterne i det mindste. Allerede i 1964 blev min halvbroder umyndiggjort via et retsmøde den 11. juni klokken 11.30 på dommerkontoret i Mariager, og denne ret blev beklædt af dommer E. Nielsen. Alt dette bekræftes naturligvis i udskrift af skiftebogen for retten i Mariager (sag 1334). Dette dokument har jeg i min besiddelse. Min halvbroder var først i Brejning, senere Skanderborg, men nu på Sødisebakke, Mariager, rosernes by. Han blev født den 27. maj, 1901. Og han døde i går.

Jeg fik ham aldrig at se. Skønt jeg blev hans værge efter min fars død, fik jeg ham aldrig at se. Det gjorde min nu afdøde kone derimod. Hun rejste til Skanderborg for år tilbage og besøgte ham. Hun fortalte mig at han lignede mig på en prik. Næsen, ørerne, øjnene. Hun sagde at han var fejlanbragt, han elskede dyr og blomster, hun sagde at han lignede en levende udgave af mig. Min kone og jeg havde det ikke godt sammen. Men jeg slog hende ikke ihjel. På den anden side gjorde jeg heller ikke livet lettere for hende.

Jeg må henholde mig til udskriften. Min halvbroder var ude af stand til at varetage sine anliggender, ja han forstod end ikke betydningen af sin umyndiggørelse. Og jeg er sikker på at han har haft det nogenlunde og meget passende. Det kan da også bekræftes af et brev, som jeg modtog for nogle år siden. Det var skrevet af en kvindelig assistent fra afd. I, Sødisebakke, og det hed heri bl.a.:

Jeg vil paa Deres Halvbroders Vegne sige mange Tak for Opmærksomheden til Jul. Ja, han elsker jo Chokolade. Han er frisk af sin Alder at være. I December Maaned var han med nede i Mariager By til Juleudstilling, hvilket han saa ud til at nyde. Og bagefter var han paa Postgaarden, hvor vi fik Kaffe. Deres Halvbroder er en meget rolig Mand nu. Saadan har vi jo ikke altid kundet sige. For dengang han var Gartner og skulde rive Stierne, slog han en anden Klient i Hovedet med en Rive og løb sin Vej.

Min kone var hysterisk i fundamentet. Ikke blot det sædvanlige kvindelige med høj stemme, altså halvt skuespil, halvt neurastenisk elendighed, men hysterisk i fundamentet. Alligevel gør man sig sine tanker. Det kan være ud på natten, når det regner... og det er så det allersidste jeg vil nævne. Næh, hvorfor skulle jeg dog have besøgt et uroligt spejlbillede af mig selv? Jeg er enebarn, ikke tvilling.

Henning Mortensen, *Ud på natten, når det regner...* Fra: *Passage* nr 25 (1997)